

3. KAPITOLA

Nedeľné raňajky

Hoci nastalo ráno a pani Stewartová potichu zišla po schodoch, aby si uvarila kávu, Einstein ešte stále spal. Ležal na svojom kresle pri kozube, zhlboka odľukoval a vzduch, ktorý sa mu preháňal zobákom, znel ako niečo medzi chrápaním a trúbením lodnej sirény – pani Stewartová z neho až podskočila.

„Prepánajána,“ zamrmlala roztrasene a zapla televízor, aby si vypočula správy.

Potom sa vybrala do kuchyne, postavila vodu na čaj, otvorila chladničku a načiahla sa za mliekom.

Práve v to ráno však stálo mlieko o pár centimetrov ďalej než zvyčajne, a tak pani Stewartová z chladničky vytiahla plnú hrst' strieborných rybičiek.

Podskočila, zajačala, čím zobudila Einsteina, ten zaškriekal tiež, a pán Stewart sa už rútil dole schodmi, pripravený zneškodniť protivníka novinami.

„Ach, áno,“ rozpamätal sa pán Stewart, keď si všimol tučniaka. Párkrát si poriadne vydýchol. „Tučniak,“ pripomenul. „Je to len tučniak.“

„Ja viem, James,“ povedala pani Stewartová. „Prečo je v chladničke toľko rýb?“

„Niekam som ich predsa musel dať,“ bránil sa pán Stewart. „Keby som ich strčil do skrinky, dosť rýchlo by začali smrdieť.“

Pani Stewartová prevrátila oči a ďalej pripravovala kávu.

„Čo sa deje?“ ozvalo sa zo schodiska dievčenským hlasom. Imogen práve schádzala z poschodia a súchala si oči.